

RACIONALNA UPRAVA — RACIONALNA PRIVREDA

Na ovom smo mjestu već govorili o općim mjerama Savezne i republičkih vlada za reorganizaciju upravnog i privrednog aparata. Spomenuli smo i neka pitanja koja se u vezi te organizacije tiču ribarske privrede. Danas bi htjeli malo po bliže govoriti o tom posebnom problemu.

Radni i proizvodni, odnosno ekonomski proces, to je podloga narodnog života i napretka. U duhu je planske privrede, da se taj proces organizira. Planska se privreda kod nas provodi, i naša narodna država stvorila je u petogodišnjem planu historijski značajni okvir toga djela. Naša je planska privreda uvijek išla za tim, da bude i realna. Uz realnost i realizam potrebna je i racionalnost. I to smo uvijek imali pred očima. Ali sva iskustva gdje god i uz koje god uslove i okolnosti su stečena, pokazuju i dokazuju, da nema nikakvog planskog rada bez stanovite eksperimentalne faze. Radi se samo o tome da se trajanje takve faze što više skрати i da se njeni troškovi drže u što skromnijim granicama. Može se reći, da je naša narodna privreda u tome znatno uspjela. Sadašnja reorganizacija javne uprave i rukovodstva privrednog aparata stoji u znaku te činjenice i toga uspjeha. Naša javna uprava služi nizu velikih općenarodnih ciljeva. To su socijalni, kulturni, ekonomski ciljevi, a cjelina, sinteza tih ciljeva jeste od ogromne političke važnosti, političke u smislu sigurnog i odlučnog napredovanja na putu socijalističkome društvu.

Pod takvim perspektivama postavlja se problem sadašnjih mjera u

svoj svojoj značajnosti i toga valja biti svijestan kod prosuđivanja i ocjenjivanja tih mjera.

U našoj ribarskoj privredi, a ovdje govorimo napose o slatkovodnom ribarstvu, provedena je dosad i provodi se dalje reorganizacija potpunoma u duhu gore označenih ciljeva: racionalnost, realnost, put socijalističkom društvu. Kod nas je u prvih pet godina nakon oslobođenja izvršeno djelo planskog i socijalističkog preuređenja slatkovodnog ribarstva. U tu svrhu stvoren je obimniji upravnoprivredni aparat, ulogom znatnih ličnih i materijalnih troškova. Pet godina rada na tom osnovu bilo je i pet godina praktičnog uočavanja stvarnosti, praktičnog ustanovljivanja onoga što je bezuvjetno potrebno i bezuvjetno korisno i onoga što tim strogim načelima manje odgovara. Sa odvažnošću, punom osjećaja odgovornosti, povučene su sve logične i praktične konsekvencije. Lični aparat je smanjen odnosno drugdje i drukčije raspoređen, uprava slatkovodne ribarske privrede svedena je na najnužniju realnu mjeru i težište budućeg rada, naše ribarske privrede premješteno je u terensku proizvodnju. Može se reći da je i dosad vođeno računa o potrebama i važnosti same proizvodnje, ali nakon izvršene reorganizacije načelo apsolutne prednosti proizvodnje, proizvodnih zadataka i proizvodnog rada bit će još izrazitije oživotvoreno i fiksirano. Tehnička i materijalna organizacija proizvodnje, dovedena na stepen što bliži onoj savršenosti, koja se praktično uopće dade zamisliti, značit će da su stvoreni pred-

uslovi za najjači mogući učinak i prinos same proizvodnje.

Posao naravno nije lak. Ko ima uvide u stvarni svagdašnji privredni rad i njegove mnogobrojne i često zapletene suvislosti, taj će znati ocijeniti svu zamašnost, a i naporanost toga rada. Privreda, proizvodnja, stvaranje svih dobara za udovoljavanje potrebama narodne zajednice i svakog radnog čovjeka nije djelo kratkoročnih improviziranih mjera, pa tako i sadašnje mjere naših mjerodavnih faktora nisu zato ni zamišljene kao neka improvizacija, nego kao planski uvod u veliko

djelo produbljenog preobražaja društva. U toj činjenici leži i jamstvo za konačni uspjeh. Počinje novo poglavlje. Što je dosada rađeno i urađeno, nije bilo uzalud. Što dolazi to će crpsti svoju snagu i svoj zalog sigurnog efekta iz dosadašnjeg rada i iz svega što je bilo pozitivno u dosadašnjim rezultatima. A toga pozitivnoga to se može reći, nije bilo malo. To važi i kraj svega onoga što u početnom stadiju nije moglo biti stopostotno svrsishodno i uspješno. Sada se čini ogroman korak naprijed na putu još jače racionaliziranoj upravi i privredi.

RIBARSKA KONFERENCIJA U ZADRU

Kako smo već javili, održana je u Zadru 12. VI. 1950. Prva savezna konferencija o ribarstvu. Nakon opširnih rasprava Konferencija konstatirala je da smo postigli veoma značajne uspjehe na obnovi i razvoju ribarstva, ali pred nama stoje veliki daljnji naponi, koje moramo izvršiti, da bi naše ribarstvo razvili na onaj stepen, koji ono može dostići, s obzirom na velike mogućnosti koje se kriju u ovoj privrednoj grani.

Prije svega naglašava se činjenica, da daljnjem razvoju ribarske proizvodnje predstavlja ozbiljnu kočnicu nesrazmjer u razvitku djelatnosti o kojima najdirektnije ovisi uspjeh proizvodnje riba, a to su organizacija otkupa i prometa ribom, ribarska industrija i brodogradnja i snabdijevanje ribarstva potrebnim materijalom.

U vezi tih važnijih problema i ostalih pitanja, konferencija donosi slijedeće zaključke:

ORGANIZACIONA PITANJA

1) U svrhu što boljeg razvoja ribarstva kao važne privredne grane i što uspješnijeg izvršenja zadataka postavljenih na konferenciji smatra se nužno potrebnim osnivanje jednog samostalnog saveznog organa za ribarstvo.

2) Najhitnije organizaciono oformljenje i učvršćenje privrednih rukovodstava po grani ribarstva u svakoj narodnoj republici.

3) Osnivanje zavoda za unapređenje ribolovne tehnike, koji bi obuhvatio u svom radu sve mnogobrojne probleme koji stoje otvoreni, a od njih ovisi povećanje proizvodnje i smanjenje oscilacija u količini ribolova.

4) Najhitnije u potpunosti regulirati pitanje zadružnog sektora u slatkovodnom ribarstvu i njegovog punog učestva u ribarskoj proizvodnji.

5) Organizaciono učvrstiti ribarska poduzeća u državnom sektoru, a naročito pažnju posvetiti brigadnom grupnom sistemu rada.